

Uslišila je molitve Sućurana za kišom

Sućurani Gospu na Hladi nazivaju čudotvornom jer je stanovnike spašavala u sušna vremena, a zazivaju je i pjevaju joj himan »Zdravo, Zvijezdo mora«

KAŠTEL SUĆURAC • U spomen na čudesne Božje zahvate u milenij-skoj povijesti Kaštel Sućurca zapisani su i zagovori po uslišanju Gospe na Hladi. Sućurani ju nazivaju čudotvornom jer je stanovnike spašavala u sušna vremena, uslišavala je njihove molitve za kišu, a zazivaju je i pjevaju joj himan »Zdravo, Zvijezdo mora«.

O događaju koji se zbio prije više od dvjesto godina, kada su tamošnji žitelji živjeli isključivo od polja i mora, piše se u knjižici »Gospa na Hladima« koja je separat iz Kalendara Srca Isusova i Marijina za 1909. godinu: »Doba je Marmonta, Napoleonova maršala. Vojska francuska zaposjela sva znamenitija mjesta u Dalmaciji. Vojvoda Marmont, dobivši

naslov 'knez Dubrovački', najvliov u Kaštelima stanovati - a kadšto se vidjelo s njim do 14 generala, da ljetuju u ravnim Kaštelima. I u Kaštel-Sućurcu bijaše jedan na čelu jake posade, koji bijaše odabrao za svoj stan veliku starinsku palaču zvanu Biskupija. One godine 1810. kad je Napoleon radio oko Ilirskog kraljevstva, vladala je u Dalmaciji velika suša. U Sućurcu šest mjeseci ne pade ni kapi kiše. U toj lju-toj nevolji župnik i puk odlučise sliku Majke Božje na Hladima u procesiji prenijeti u župnu crkvu, da ispro-se tako potrebitu kišu. Uoči procesije zvona po običaju dugo i dugo navješćivala sutrašnji svečani ophod. Zapovjednik francuske posade, šetajući se obalom mora, susretnu jedan skup seljaka, te ih namrgoden upita: - Čemu ta predugačka zvonjava? Saznavši za uzrok, udari na sav glas porugljivo ha-hat! Zatim krenu dalje. Seljanima to žao bilo, a ne progovoriše, jer 'veliku gospodu i malu ranu nije dobro prezi-

rati'. Sutradan bila procesija. Puk pobožno pratio sliku Majke Božje. Dan bijaše vedar kao riblje oko, sunce peklo kao za oklad, nebo rekao bi od željeza, nigdje ni vlasa oblaka. Pri koncu je procesija. Svijet ulazi u crkvu, nosači polažu sliku nasred crkve, a puk srdačno moli: 'Sveta Marijo, moli za nas! U čas oblak zastro obzorje, zabljeska nekoliko puta, i eto kiše, tihe kao mane nebeske, i nastavi kiša padati cijeli onaj dan i cijelu noć. Bijaše to pravi, pravcati dar Božji, koji spasi ljetinu. Zapovjednik francuski, svladan od očevidnog Čuda, sutradan bosonog - s njim cijela posada, puk i sila naroda iz okolice - uz najveće slavlje i gruvanje topova, povratise čudotvornu sliku njezinom Svetištu na Hladima.« Inače, svetište Gospe na Hladi na današnjem sućuračkom groblju sagrađeno je 1393. godine, a u 18. stoljeću mletački su ga kroničari isticali kao jedno od najglasovitijih marijanskih svetišta u Mletačkoj Republici. ● (11)

Marija je uznesena na nebo

SLIJEDIM TE

Čitao sam kako si smjerno otišla na nebo, bez buke, uživanja u svojoj nadmoćnoj veličini, žalila si samo one koji ništa razumjeti ne će, ljude čije su oči zasjenjene, a duša prazna. Ne znam jes li žalila i mene ili se oslanjala na me, krhak sam ja i loman, zaboravljam često usmjerenje, a puti su prašnjavi i teški, još k tomu varljivi. Hoće li nekada netko pokazivati moje stope ili ću samo biti prolaznost bačena u vjetar? Ne zamjeri na ovom mom bolno jasnom pitanju, daleko od toga da ti se želim postaviti uz bok, tek se ogledam u tvojoj dubokoj mudrosti, pitajući se je li išta od nje palo na me? Griješio sam mnogo i zemlje se držao čvrsto, a bila je samo potreba hodati, sve do zalaska sunca, tek tada zbiva se prijelaz, počinak u Ocu. Ne pitam te kako će to biti, jer ću teško shvatiti, znam samo da moram vjerovati, tvojim stopama ići. Nije bilo drukčije ni s tobom, Gospodina si slijedila, njega, svoga Sina, gledala obješena na križ, govorili su da je lopov, prevarant, nevjernik, šutjela si, a riječi su udarale u tvoje srce kao kamen, opraštala si i pripravljala se za ponovni susret. Samo Bog zna koliko je meni još dana ostalo, ja ih se ne bojim jer si ti neprestano sa mnom, gledamo se povjerljivo u oči, ti majka, ja dijete, spušta se predvečerje, u daljini vidim kuću, netko pred njom sjedi, zahvaljuje Bogu na danu, lice mu je prožeto svjetlošću, i tako blago, dolazi tvoj Sin i uzima ga prijateljski za ruku. Dovršeno je, bio je vjeran, vrijeme može početi, samo, tko je to bio, jesam li mu barem nalik?

Miljenko Stojić

Oluja produbila pobožnost Dragoj Gospi Bošnjackoj

Posebnost Gospina dana u Bošnjacima jest i način na koji vjernici usrdno mole krunicu nadahnutu Knjigom Otkrivenja

BOŠNJACI • Kada je ovoga ljeta snažna oluja poharala mjesto Bošnjake kraj Županje u Slavoniji i uništila gotovo sve krovove kuća mještana, vjernički je puk još usrdnije zazivao svoju Dragu Gospu. Već gotovo osam desetljeća početkom srpnja na Gospin dan župljani, ali i vjernici iz okolnih mjesta okupljaju se kod kapelice Drage Gospe Bošnjacke, na mjestu koje Bošnjaci nazivaju »svetištem«, spominjući se možebitnih ukazanja Blažene Djevice Marije u tom dijelu Slavonije.

Posebnost toga Gospina dana u Bošnjacima jest i način na koji vjernici usrdno mole krunicu nadahnutu Knjigom Otkrivenja. Naime, riječi molitve prema uputama koje je dobila kao dijete kasnija redovnica Milosrdnih sestara sv. Križa Bernardica Golubičić glase: »Zdravo Marijo, milosti puna. Na glavi ti rajska kruna. Zvijezdama si okićena. U mjesec obuvena, a u sunce odjevena, na nebesa uznesena, Svetim Trojstvom okrunjena,

Slika: V. Jurišić

moli za nas!» Zatim sav Božji narod dalje zajedno moli: »Gospodin s tobom. Blagoslovljena ti među ženama... Inače, fenomen možebitnih ukazanja u Bošnjacima vezan je uz 1945. godinu, kada su djeca koja su išla na imanje obitelji Domaćinović doživjela ukazanje, prvo križ iznad sunca, potom srce Marijino

probodeno mačem, a poslije su imali viđenja i brojnih svetaca: sv. Antuna, sv. Martina i sv. Nikole Tavelića. Vidioci su bili zatvarani više puta po više mjeseci, bili su izloženi torturama. Od 1990. godine ponovno se obnovila praksa hodočašća na to mjesto, gdje je danas izgrađena kapelica uz dva manja poklonca. ● (11)